

РЕШЕНИЕ

№ 1723

гр. София, 10.03.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69 състав, в публично заседание на 19.02.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Милена Славейкова

при участието на секретаря Грета Грозданова, като разгледа дело номер **11490** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 – 161 ДОПК.

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], срещу Ревизионен акт № Р-22221118005170-091-001/02.05.2019 г., издаден от В. В. В. – орган, възложил ревизията, и П. П. Б.-Д. - ръководител на ревизията, потвърден с решение № 1340 от 05.08.2019 г. на директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ (ДОДОП) [населено място] относно установени допълнителни задължения за данък върху добавената стойност (ДДС) по Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС) в общ размер на 11 799,21 лв., за данъчен период м.11.2017 г. вследствие непризнато право на приспадане на данъчен кредит (ДК) по фактури, издадени от [фирма], ЕИК[ЕИК], ведно с лихви за забава в размер на 1 652,02 лв.

Жалбоподателят излага доводи за незаконосъобразност на оспорения ревизионен акт поради противоречие с материалноправните разпоредби. Поддържа, че не са съобразени доводите му за допусната техническа грешка при корекция по реда на чл.117 ДОПК на ползвания ДК по доставки от [фирма] в размер на 11 799.21 лв. за данъчен период м.май 2019 г. Алтернативно претендира изпълнение на изискванията за признаване право на ДК по отношение на спорния доставчик като оспорва доводите на приходните органи за недобросъвестност. Излагат се доводи от съдебната практика на Съда на Европейския съюз (СЕС) и на Върховния административен съд (ВАС). Жалбоподателят претендира съда да

постанови решение, с което да отмени ревизионния акт в оспорената част и да му присъди сторените разноси.

Ответникът Директор на ДОДОП [населено място] оспорва жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, като прецени доводите на страните във връзка със събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

Със заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № Р-22221118005170-020-001 от 31.08.2018 г., издадена от В. В. В. - началник сектор “Ревизии” в Дирекция “Контрол” на ТД на НАП [населено място], е възложено извършването на данъчна ревизия на жалбоподателя от органи по приходите П. П. Б.-Д. (ръководител на ревизията) и Д. В. П. за определяне на данъчните му задължения за корпоративен данък за периода от 01.01.2016 г. до 31.12.2017 г. и по ЗДДС за данъчни периоди от 01.11.2017 г. до 31.12.2017 г. в тримесечен срок, считано от датата на връчване на ЗВР на 09.09.2018 г. съобразно чл.114, ал.1 ДОПК, т.е. в срок до 09.12.2018 г. Със ЗИД на ЗВР от 03.12.2019 г. и от 28.12.2018 г. срокът на ревизията е удължен съобразно чл.114, ал.2 ДОПК до 09.02.2019 г. Заповедите са издадени във формата по чл.113, ал.1 ДОПК и са връчени на задълженото лице.

Компетентността на органа, възложил ревизията, произтича от раздел I, т.3 на представена от ответника заповед № РД-01-803 от 07.06.2017 г., с която директорът на ТД на НАП С. е възложил на В. В. В. в качеството ѝ на началник сектор „Ревизии“, отдел „Ревизии“, Дирекция „Контрол“ в ТД на НАП С. функциите на компетентен орган по чл.112, ал.2, т.1 и чл.119, ал.2 ДОПК. ЗИД на ЗВР е издадена от Р. Г. Я. при условията на заместване въз основа на заповед № РД-84-7200-1207 от 09.11.2018 г.

Валидността на електронните подписи на приходните органи, подписали ЗВР, РД и РА, се установява от представените от ответника удостоверения на л.79-90 от делото. Същите съдържат изрично отбелязване за притежаван от В. В. В. квалифициран електронен подпис в периода от 30.11.2017 г. до 30.11.2018 г. и от 29.11.2018 г. до 29.11.2019 г., от Р. Г. Я. в периода от 19.11.2018 г. до 19.11.2019 г., от П. П. Б.-Д. в периода от 08.10.2018 г. до 08.10.2019 г. и от Д. В. П. в периода от 29.10.2018 г. до 29.10.2019 г., поради което съдът приеме, че документите са подписани с валидни квалифицирани електронни подписи. Доказателствата не са оспорени от противната страна, вкл. по реда на чл.184 ГПК.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22221118005170-092-001 / 03.04.2019 г. На основание и в срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК от ревизираното лице е подадено писмено възражение вх. №53-00-2739#3/19.04.2019 г. Същото е разгледано от органите по приходите по същество и е прието за неоснователно.

Ревизията приключва с РА №Р-22221118005170-091-001/02.05.2019 г., издаден от В. В. В., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. – орган, възложил ревизията, и П. П. Б.-Д., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. – ръководител на ревизията.

Установено е, че през процесните периоди основната дейност на ревизираното лице е търговия с климатична, вентилационна и хладилна техника, монтаж и демонтаж на климатични, вентилационни и хладилни инсталации, посредническа дейност и проектиране на климатични, хладилни и вентилационни и инсталации и абонаментно обслужване. От 2015 г. [фирма] е официален и ексклузивен вносител на климатична

техника/климатици с марка М. Дружеството притежава сертификати, необходими за извършване на дейността, описани подробно в РД и Свидетелство за регистрация на марка, издадено от Патентното ведомство на Р. България с рег. №93829. Към 31.12.2017 г. има назначени 20 лица на трудови правоотношения на длъжности: техник-механик отоплителни климатични и вентилационни системи, техник електрически системи, монтажник хладилни и климатични инсталации, монтьор водопроводни тръби, шофьор на товарен автомобил, технически сътрудник, технически секретар. Притежава 7 лекотоварни и товарни автомобили, станция за фреон, апарат за въздуха, водоструйна машина, агрегат, прахосмукачка, преносими компютри и др. Ползва наета складова база в @14@[жк], [улица], съгласно Договор за наем от 16.10.2013 г. със СО – район „К. поляна“, ЕИК 0006963270579.

На основание чл. 45 от ДОПК, е извършена насрещна проверка на [фирма], в хода на която по реда на чл. 32 от ДОПК е връчено ИПДПОЗЛ във връзка с 12 фактури, издадени през м. 11.2017 г., с начислен ДДС 11 799,21 лв. Предмет на доставките са услуги на различни обекти, свързани с монтаж и демонтаж на хладилно оборудване, вентилация, демонтаж, опаковане, стречоване и подреждане на стелажи, монтаж на климатична система, товаро-разтоварни дейности. Документи не са представени. При извършена проверка в електронния регистър на НАП е установено, че доставчикът е deregистриран по реда на ЗДДС от 21.03.2018 г. За периода на издаване на фактурите няма действателни трудови договори, имл регистрирано Фискално устройство за обект за други услуги, некласифицирани другаде. В дневника за покупките за м. 11.2017 г. били включени само фактури от доставчици с рисков профил. За 2017 г. била подадена ГДД по чл. 92 от Закона за корпоративното подоходно облагане /ЗКПО/, според която няма активи и декларирани данъци не са внесени. След проверка и съпоставка на представени фискални бонове и постъпила информация в системата на ТД на НАП за реализирани обороти през ЕКАФП, е установено несъответствие, изразяващо се в липса на обороти /приходи от дейността/.

В хода на ревизията ревизираното лице е представило процесните фактури, фискални бонове, хронология на сметка 400-Доставчици. В РД е посочено, че не са представени количествено-стойностни сметки, договори, приемо-предавателни протоколи, както и доказателства за калкулиране на стойността на получените услуги в стойността на извършените от жалбоподателя доставки към клиенти на обектите, описани във фактурите. В писмени обяснения, представени в хода на ревизията, управителят Н. Д. е посочил, че с доставчика няма сключени договори, уговорките са били устни, както по отношение на извършената работа, така и по уговаряне на сумата за възнаграждение. Същевременно на телефона, с който разполага, отговаря друго лице, което не познава Т. Н. /управител на доставчика/.

В заключение, приходните органи са приели, че не е доказана възможността за извършване на доставките от процесния доставчик, в т. ч. материална и кадрова обезпеченост.

На основание чл. 116 от ЗДДС на ревизираното дружество е предоставена възможност за доброволна корекция на упражнения данъчен кредит по процесните доставки, като е връчена покана по чл. 103 от ДОПК с №Р-22221118005170-177-001/31.01.2019 г. През данъчен период м.02.2019 г. такава корекция не е извършена. Във възражението срещу РД лицето е посочило, че е извършило корекция с протокол на 05.03.2019 г., но при проверка в електронния регистър на НАП е установено, че това не е направено.

Формиран е извод, че е налице изпълнение на съответните услуги по изграждане на

вентилация, монтаж на хладилно оборудване, товаро-разтоварни работи, монтаж на климатични системи, преместване на хладилно оборудване, но изпълнителят не е [фирма] /налице е относителна симулация/. На основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, във връзка чл. 9 и чл. 25 от ЗДДС е отказан данъчния кредит по тях.

Ревизионният акт е оспорен по административен ред с жалба вх.№ 53-06-5389 от 30.05.2019 г. В срока по чл.155, ал.1, вр. чл.146 ДОПК – до 05.08.2019 г. е постановено решение № 1340 от 05.08.2019 г., с което РА е потвърден, в която част е предмет на съдебно оспорване съгласно чл.156, ал.1 ДОПК. Горестоящият орган е изложил допълнителни мотиви, че на практика не е извършено пълно документално оформяне на доставките и ревизираното лице не разполага с документи, съставяни обичайно при извършването на услуги. От данните по преписката относно доставчика било установено по категоричен начин, че същият не доказва материална, техническа и кадрова обезпеченост за изпълнение на процесните услуги. Доколкото процесните услуги се изразявали в прстиране на труд, то наличието на ангажирани лица, които да ги извършат било от особено важно значение. Както е установено в хода на ревизията, и при проверка от горестоящата инстанция в електронния регистър на НАП, доставчикът не е имал наети лица по трудови и извънтрудови правоотношения. Няма доказателства за извършването на услугите и от предходен доставчик. При проверка в електронния регистър на НАП се установявало, че за процесния период в дневника за покупки доставчикът е включил фактури от трима доставчици – [фирма], ЕИК[ЕИК], [фирма], ЕИК[ЕИК] и [фирма], ЕИК[ЕИК]. Те също не разполагали с наети лица по трудови и извънтрудови правоотношения, които биха могли да извършат фактурираните услуги. Само [фирма] е имало наети 3 лица на длъжност работник поддръжка, секретар и технически изпълнител, чиито договори са прекратени на 01.12.2017 г. Същите били с рисков профил - deregистрирани са по реда на ЗДДС, имат задължения към бюджета и са издирвани по реда на чл. 32 от ДОПК от приходната агенция.

Формиран е извод, че ревизираното лице и доставчикът не представят доказателства, че лица свързани с процесния доставчик са работили на обектите, посочени във фактурите. Още повече, че част от обектите са извън С. – [населено място], [община], [населено място], [населено място], [населено място], което предполагало разходи за транспорт и пребиваване на лицата там, каквито доказателства не са представени. Следователно, както прекият, така и предходните доставчици, не доказвали наличието на кадрови ресурс за прстирането на труд, свързан с доставките.

Относно извършено плащане по доставките и представените фискални бонове от регистрирано фискално устройство е прието, че те не са достатъчни за доказването на реално извършено плащане. Макар липсата на плащане да не била самостоятелно основание за отказ на данъчен кредит, то била белег, че няма размяна на престации по доставките. При справка в електронния регистър на НАП за регистрирани данни от Z отчети за фискалните устройства е установено, че от [фирма] са подадени данни за дневен оборот за различни дати, но във връзка с процесните фактури са подадени само за 5 дати - 07, 08, 10, 23 и 28.11.2017 г., при положение, че са издадени фактури на 12 дати.

Относно недобросъвестността на получателя по доставките е посочено, че документите, които като страна по сделките е следвало да притежава /фактури и фискални бонове/, не дават достатъчно ясна индикация, че сделките са реални.

Жалбоподателят е избрал лице, което многократно е издирвано от органите по приходите и не подава годишни финансови отчети. При проверка в Търговския регистър е установено, че [фирма] е обявило отчет само за 2016 г. с нулеви стойности, като е подало и декларация, че през 2016 г. не е извършвало дейност. Горестоящият орган е съобразил, че това са все обстоятелства, които при проявена добра грижа и добросъвестност ревизираното лице лесно би могло да узнае, тъй като представляват данни от публичните регистри, общодостъпни за всички лица. Начинът на договаряне на доставките и заплащането им – устно, говорел за едно формално отношение, несъвместимо с нормалните търговски отношения. От друга страна, несъмнено било установено, че жалбоподателят е разполагал със собствен и то квалифициран трудов ресурс за изпълнение на фактурираните доставки, в т. ч. специализираните монтаж и демонтаж на хладилно, вентилационно и климатично оборудване, поради което спорните услуги не са извършени от издателя на фактурите. Решението на директора на ДОДОП С. е подписано при условията на заместване съгласно заповед № ЗЦУ-ОПР-42/19.12.2017 г. и заповед № 7324/25.07.2019 г. на изпълнителния директор на НАП. Същото е връчено на 07.08.2019 г. и оспорено с жалба вх.№ 53-04-906 от 21.08.2019 г. – в срока по чл.156, ал.1 ДОПК, от легитимирано лице и при изпълнение на процесуалните предпоставки по чл.156, ал.1 и ал.2 ДОПК, поради което жалбата е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

При служебната проверка по чл.160, ал.2 ДОПК съдът констатира, че оспореният ревизионен акт е издаден от компетентни по смисъла на чл.118, ал.2 и чл.119, ал.3 ДОПК органи по приходите, при спазване на установената форма по чл.120, ал.1 ДОПК. Липсват данни по делото в ревизионното производство да са допуснати съществени процесуални нарушения - такива, които са нарушили правото на защита на засегнатото лице, или ако не бяха допуснати, биха довели до постановяване на акт с друго съдържание. Материалната законосъобразност на изводите на ревизиращите органи съдът следва да провери по повод на осъществявания съдебен контрол, доколкото спорът е изцяло материалноправен – относно наличието на реални доставки на услуги по смисъла на чл.9, вр. чл.68, ал.1, т.1 и чл.69, ал.1, т.1 ЗДДС.

Доставката на услуги подлежи на данъчно облагане само ако между доставчика и получателя съществува реално правоотношение с достатъчно индивидуализиран предмет, в рамките на което се разменят конкретни взаимни престации, като полученото от доставчика възнаграждение представлява действителната равностойност на предоставената услуга (т. 29 от решение от 27.03.2014 г. по дело С-151/13 Le R. d`Or) и само ако е налице пряка връзка между доставената услуга и получената насрещна престация. При доставките на услуги е относимо изследване дали при възлагане на услугата страните са договорили по достатъчно конкретен начин вида ѝ и дължимия резултат и какви отделни компоненти формират договорната цена, защото индивидуализираното в достатъчна степен възлагане улеснява проверката дали е налице достатъчно конкретизирано приемане на резултата от изпълнението. Предаването на резултата от извършената услуга трябва в пълнота да съответства на предмета на възложеното и да позволява пълна индивидуализация на извършеното – предмет, период, ползвани трудови и материални ресурси и направените във връзка с тях разходи от доставчика, както и данни къде се извършва

приемо-предаване и между кои физически лица като представители на търговците, което е в съответствие със задължението им по чл.302 ТЗ.

Наличието на реална доставка е материалноправно изискване за признаване правото на ДК, респ. липсата на доставка е основание да се откаже това право поради нарушение на основни принципи на системата на ДДС – наличие на реална икономическа дейност и данъчен неутралитет, който цели да освободи от данъчна тежест единствено реалните икономически дейности. Именно в тази връзка, като обстоятелства, указващи на липса на реална икономическа дейност съдът намира за правилни и обосновани доводите на приходните органи, които са косвено указание за липса на реална дейност при доставчика [фирма], а именно – подаден отчет само за 2016 г. с нулеви стойности, както и подадена и декларация, че през 2016 г. не е извършвало дейност, невнасяне на декларираните данъци, несъответствие, изразяващо се в липса на обороти /приходи от дейността/ при проверка и съпоставка на представените фискални бонове и информацията в системата на ТД на НАП за реализирани обороти през ЕКАФП, липса на наети лица, липса на данни за наети офиси или други помещения за осъществяване на стопанска дейност. Всички тези обстоятелства са указание, че търговският субект не осъществява реална икономическа дейност.

Принципно вярна е тезата на жалбоподателя, че по отношение на отделни обстоятелства, като напр. наличието на наети лица, практиката на СЕС не изисква знание у получателя по доставките, но същата е категорична, че Директива 2006/112/ЕО и принципът на данъчен неутралитет допускат националната юрисдикция да провери въз основа на цялостна преценка на всички обстоятелства по случая дали *самият издател* на фактурата е извършил въпросната сделка, като вземе предвид всички обстоятелства по случая (т.50 и т.53 от решение на СЕС от 06.09.2012 г. по дело С-324/11 „G. Т.“), какъвто е настоящият случай, доколкото изводите на приходните органи са, че фактурираните доставки не са реално осъществени от сочения в тях доставчик.

Изложеното предполага съвкупна преценка на всички фактически обстоятелства, които са специфични за всеки случай и зависят от процесуалната активност на страните по него. Националният съд следва да определи във всеки отделен случай в зависимост от фактите по делото дали е налице прехвърляне на правото на разпореждане със съответната вещ като собственик (т.34 от решение на СЕС от 18.07.2013 г. по дело С.78/12 Е.-К Е.) и в съответствие с националните правила на доказването да направи обща преценка на всички доказателства и фактически обстоятелства по спора (т.37 от същото решение), за целта на която преценка може да вземе предвид данни *относно предхождащи или следващи доставки* (т.38 от същото решение), като част от обективните данни за наличие или не на реални доставки.

Изцяло в доказателствена тежест на ревизираното лице е да докаже твърдения от него, благоприятен положителен факт от обективната действителност, за наличие на реални доставки на стоки и услуги. Основание за този извод се намира, както в общата процесуална разпоредба на чл.154, ал.1 ГПК, така и в практиката на СЕС - т.37 от решение на СЕС от 18.07.2013 г. по дело С-78/12 „Е.-К“: лицето, което иска да приспадне ДДС, следва да докаже, че отговаря на предвидените условия за това.

Спорните фактури са със следния предмет: № 2.....51/28.11.2017 г. монтаж на хладилно оборудване обект КАМ – М. 2 с ДО от 3200.00 лв. и ДДС от 640.00 лв.; № 2.....53/29.11.2017 г. преместване на хладилно оборудване обект [населено място] с ДО

от 3724.00 лв. и ДДС от 744.80 лв.; № 2.....44/23.11.2017 г. монтаж на климатична система обект Б. М. [населено място] с ДО от 5700.00 лв. и ДДС от 1140.00 лв.; № 2.....47/24.11.2017 г. товаро-разтоварни дейности етап 1 на обект МОЛ С. с ДО от 6773.76 лв. и ДДС от 1354.75 лв.; № 2.....36/20.11.2017 г. демонтаж на ОВК оборудване, етап 2 обект [населено място], Б. М. 301 с ДО от 6000.00 лв. и ДДС от 1200.00 лв.; № 2.....33/17.11.2017 г. демонтаж на ОВК оборудване, етап 2 обект [населено място], Б. М. 301 с ДО от 3900.00 лв. и ДДС от 780.00 лв.; № 2.....26/15.11.2017 г. демонтаж, опаковане, стречоване и подреждане на стелажи етап 1 обект МОЛ С. с ДО от 7620.48 лв. и ДДС от 1524.10 лв.; № 2.....24/13.11.2017 г. изграждане на вентилация обект производствено хале [населено място], [улица] ДО от 8127.800 лв. и ДДС от 1625.56 лв.; № 2.....21/10.11.2017 г. монтаж на хладилно оборудване обект [населено място], [община] с ДО от 8320.00 лв. и ДДС от 1664.00 лв.; № 2.....18/09.11.2017 г. **демонтаж оборудване** с ДО от 1200.00 лв. и ДДС от 240.00 лв.; № 2.....15/08.11.2017 г. монтаж на климатично оборудване Г. обект М-НИ КАМ М. 2 с ДО от 2430.00 лв. и ДДС от 486.00 лв. и № 2.....11/07.11.2017 г. монтаж на хладилно оборудване обект Л. П. с ДО от 2000.00 лв. и ДДС от 400.00 лв.

Не е спорно по делото, че фактурите не са придружени с други документи извън фискални бонове за плащане, в достоверността на които приходните органи са се усъмнили, посочвайки, че след проверка и съпоставка на представените фискални бонове и информация в системата на ТД на НАП за реализирани обороти през ЕКАФП, е установено несъответствие, изразяващо се в липса на обороти /приходи от дейността/, както и, че регистрираният на името на доставчика ЕКАФП е за услуги, нерегистрирани никъде другаде.

Действително, липсва законодателно задължение за сключване на писмени договори или за съставяне на приемо-предавателни протоколи като форма за действителност на договорните правоотношения, но това е форма за доказване, още повече, че за тези обстоятелства ревизираното лице носи доказателствена тежест. Противно на твърденията на жалбоподателя, в търговските си отношения с други контрагенти същият е сключвал писмени договори и резултатът от тях е оформян с двустранни приемо-предавателни протоколи (л.68-102 и л.110-115 от ревизионната преписка в Приложение № 1). За някои случаи са представени и оферти, които указват на преддоговорни отношения, каквито логично съпътстват нормалната търговска практика (л.116 и л.135 от ревизионната преписка в Приложение № 1). По отношение на другия спорен в ревизията доставчик [фирма] са представени договор, приемо-предавателни протоколи и данни за 9 наети по трудово правоотношение лица, каквито липсват за [фирма].

Липсата на такива данни и доказателства по отношение на [фирма] пречатства установяването на изискуеми обективни факти относно реалната икономическа дейност като преддоговорни отношения, начин на постигане на съгласие относно съществените договорни елементи – предмет и цена, както и начин на приемане на договорния резултат. От друга страна, това пречатства установяването на реални доставки на услуги по смисъла на горесцитираната практика на СЕС - като правоотношение с достатъчно индивидуализиран предмет, в рамките на което се разменят конкретни взаимни престации и полученото от доставчика възнаграждение представлява действителната равностойност на предоставената услуга. В тази връзка следва да се отбележи, че спорните фактури са с неконкретизиран предмет, тъй като не са посочени видът на оборудването, неговото количество, обем или други

индивидуализиращи характеристики, нито по някакъв начин става ясно, как е формирана стойността на услугата. Липсва житейска и икономическа логика в рамките на един месец да се възложат 12 броя различни услуги на един доставчик, с когото досега не е имало договорни отношения и който няма собствен персонал и техническа обезпеченост, докато услугите следва да се изпълнят на различни обекти в различни градове на страната. Противно на твърденията на жалбоподателя не се касае за нискоквалифицирана дейност, тъй като предметът на фактурите - монтаж на хладилно и климатично оборудване, монтаж на климатична система и изграждане на вентилация, е указание за изпълнение на специфична и специализирана дейност.

Всички тези обстоятелства, обсъдени съвкупно, както и косвените данни, установени от приходната администрация, за липса на деклариран оборот и платени данъци, както и за служебна дерегистрация на доставчика, са указание, че същият не осъществява реална икономическа дейност, респ. че спорните фактури не отразяват реални стопански операции и данъчни събития по смисъла на чл.25, ал.1 ЗДДС. Това правилно е навело ревизорите на извод за липса на реални доставки на услуги като материалноправно изискване за признаване на правото на приспадане на ДК.

Правилно приходните органи са изтъкнали липсата на добросъвестност у жалбоподателя. Указание в тази насока е даденото обяснение от ревизираното дружество за начина на избор на доставчика и договаряне на предмета на услугите - устни договорки, както по отношение на свършената работа, така и относно възнаграждението. От друга страна, съзнателното използване на фактури чрез включването им в СД по ЗДДС с цел ползване на данъчен кредит или намаляване резултата за периода сочи за съзнателно участие в данъчна измама. Съставянето и използването на документи, на които не съответстват реални стопански операции, изключва добросъвестността на жалбоподателя.

Коректното счетоводно отразяване на фактурите при получателя също не обосновава категоричен извод за реалност на доставките. Счетоводството съдържа вторично счетоводно отразяване на първични счетоводни документи. След като, по вече изложените съображения, тези счетоводни документи не отразяват реални стопански операции, счетоводното им отразяване също не следва да се кредитира, вкл. относно редовността на воденото счетоводство.

На ревизираното лице е връчена покана № Р-22221118005170-177-001 от 01.02.2019 г. на основание чл.103 ДОПК за отстраняване на несъответствия чрез подаване на коригираща СД по ЗДДС относно резултатите за м.11.2017 г. във връзка с получени доставки от [фирма] и [фирма] и упражнено право на приспадане на ДК по тях общо в размер на 14 249.21 лв. Във възражението срещу РД жалбоподателят е посочил, че на 05.03.2019 г. с протоколи по чл.117, вр. чл.78 ЗДДС, е направил корекции по отношение на доставчика [фирма] на обща стойност 11 799.21 лв. Впоследствие, самият той признава допуснатата техническа грешка при корекциите, които неправилно били направени само по отношение на [фирма] (за когото ДК бил признат), но не и по отношение на [фирма]. В жалбата се съдържа искане за предоставяне на нов срок за коригиране на данъчния резултат за м.03.2019 г., във връзка с което да се променят установените с РА задължения.

Съгласно чл.160, ал.1 ДОПК съдът не разполага с правомощие „да предостави нов срок за коригиране на резултата“. Съдът проверява законосъобразността на установените с РА задължения, които в случая са свързани с материалноправния спор за реалност на доставките на услуги. Предоставената от приходните органи

възможност за корекция на резултата на м.11.2017 г. по реда на чл.103 ДОПК касае самостоятелно правоотношение с приходната администрация. То не може да бъде съобразено при съдебното оспорване на РА, с който не е съобразено правото на корекция и са установени допълнителни данъчни задължения.

По изложените съображения е дължимо отхвърляне на оспорването.

При този изход на спора и на основание чл.161, ал.1 ДОПК на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение съобразно обжалваемия интерес от 13451.23 лв. в размер на 1002.56 лв. съгласно чл.8, ал.1, т.3 от Наредба № 1 / 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Водим от горното АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, I-во отделение, 69-и състав

Р Е Ш И И :

ОТХВЪРЛЯ ИЗЦЯЛО жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], срещу Ревизионен акт № Р-22221118005170-091-001/02.05.2019 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП С., потвърден с решение № 1340 от 05.08.2019 г. на директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място], относно установени допълнителни задължения за ДДС за данъчен период м.11.2017 г. в размер на 11 799,21 лв., вследствие непризнато право на приспадане на данъчен кредит по фактури, издадени от [фирма], ЕИК[ЕИК], ведно с лихви за забава в размер на 1 652,02 лв.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], да заплати на Дирекция “Обжалване и управление на изпълнението” при ЦУ на НАП [населено място] юрисконсултско възнаграждение в размер на 1002.56 лв.

Решението може да се обжалва в 14 дневен срок от съобщението до страните за постановяването му с касационна жалба пред ВАС на РБ.

СЪДИЯ: